

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14284/2023
14.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у ванпарничном поступку по предлогу предлагача АА и ББ, обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Филип Домазет, адвокат у ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, ради одређивања накнаде за извршену експропријацију, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 621/21 од 21.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 14.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 621/21 од 21.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 621/21 од 21.02.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу Р1 62/20 од 30.06.2020. године, у првом ставу изреке одређена је накнада за експроприсане непокретности и то кп. бр. .. површине 1434 м² и кп. бр. ..., површине 1305 м², обе у КО ..., раније власништво по поседовном листу предлагача АА, и кп. бр. .. површине 202 м², КО ..., раније власништво по поседовном листу предлагача ББ из ..., у износу од 2.755,00 динара/м², што за кп. бр. .. износи укупно 3.950.670,00 динара, за кп. бр. .. износи укупно 3.595.275,00 динара, а за кп. бр. .. износи укупно 556.510,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача, да предлагачу АА, на име накнаде за експроприсано земљиште и то кп. бр. .. и кп. бр. ..., обе у КО ..., исплати укупно износ од 7.545.275,00 динара, а предлагачу ББ на име накнаде за експроприсано земљиште кп бр. .. у КО ..., исплати износ од 556.510,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 30.06.2020. године до коначне исплате, док је предлог предлагача у делу у којем су тражили законску затезну камату на износ накнаде почев од 14.08.2015. године па до 30.06.2020. године одбијен као неоснован. У ставу трећем, четвртном и петом изреке одређена је накнада за припатке на катастарским парцелама ближе описане у овим ставовима изреке, у одређеним износима са затезном

каматом од 30.06.2020. године до исплате, док је захтев за исплату затезне камате пре овог датума одбијен. У ставу шестом изреке одређена је накнада за родно воће на катастарским парцелама, у одређеном износу са затезном каматом од 30.06.2020. године до исплате, док је захтев за исплату затезне камате пре овог датума одбијен. У ставу седмом изреке одбијен је предлог предлагача да противник предлагача на име трошкова пресељења исплати предлагачима износ од 200.000,00 динара са затезном каматом од 14.08.2015. године до исплате. У ставу осмом изреке обавезан је противник предлагача да предлагачима на име трошкова поступка исплати износ од 808.697,00 динара.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 621/21 од 21.02.2023. године, одбијене су жалбе предлагача као неосноване и потврђено је првостепено решење у ставовима првом, другом, трећем, четвртом, петом, шестом и осмом изреке. Одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепеног решења у делу којим је правноснажно одбијен предлог за досуђење затезне камате на утврђене износе накнаде за експроприсане непокретности, предлагачи су изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Другостепеним решењем, у побијаном делу, правноснажно је одбијен предлог предлагача за досуђење затезне камате почев од дана када је корисник експропријације уведен у посед 14.08.2015. године, па до дана пресуђења 30.06.2020. године, од ког дана је предлагачима досуђена затезна камата на утврђене накнаде за експроприсане непокретности.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији предлагача као изузетно дозвољеној. О захтеву предлагача за исплату законске затезне камате одлучено је применом одредбе члана 277. став 1. Закона о облигационим односима, па је затезна камата досуђена почев од дана доношења првостепене одлуке као дана када је утврђена висина накнаде, која примена материјалног права не одступа од правних ставова Врховног суда изражених у одлукама са истоврсним предлогом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Такође, у конкретном случају нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

У складу са наведеним, Врховни суд је применом члана 404. став 2. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и чланом 30. став 2. ЗВП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Под главним захтевом у смислу наведеног члана, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија предлагача изјављена је против другостепене одлуке у делу којим је одлучено о камати на главно потраживање. У конкретном случају, одлука о затезној камати је одлука о споредном потраживању и сходно члану 28. став 2. ЗПП не узима се у обзир приликом одређивања вредности предмета спора меродавне за дозвољеност ревизије, па у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром на то да је изјављена против одлуке о камати када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗППа, у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**